

Ислом Нури

Шайхул Ислам Ибн Таймия қаламларига мансуб
Таржимон: Абу Солих

ҲАМДОЛЛОҲ ҲАФСИМ ҲАМДА ҲАМДА

Барча ҳамду-сано Аллоҳ учун. У Зотдан мадад ва мағфират сўраймиз. Нафсимиз ва амалларимизнинг ёмонлигидан Аллоҳ паноҳ беришини сўраймиз. Аллоҳ ҳидоят қилганни адаштирувчи ва У адаштирган кимсани ҳидоят қилувчи йўқдир. У Зотнинг: Ундан ўзга барҳақ маъбуд бўлмаган Аллоҳ эканига гувоҳлик берамиз ҳамда Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Аллоҳнинг бандаси ва расули эканлигига гувоҳлик берамиз. Аллоҳ у зотни барча динларга ғолиб бўлиши учун ҳақ дин ва ҳидоят билан юборди, бунга Аллоҳнинг ўзи етарли гувоҳдир.

Аллоҳ Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва салламни қиёмат олдидан хушхабар берувчи ва огоҳлантирувчи қилиб юборди. Ўз изни ила Аллоҳ йўлига даъват қилувчи ва ёruk нур қилди. У билан одамларни залолатдан ҳидоятга, кўрликдан басиратга ва адашишдан тўғри йўлга олиб чиқди. У билан ожиз кўзларни очди, кар қулоқларни эшиттириди ва қулф қалбларни очиб ташлади. У билан ҳақ ва ботил, ҳидоят ва залолат, рушд ва адашиш, мўминлар ва кофирлар, саодатманд аҳли жаннат ва баҳтикро аҳли дўзах, Аллоҳнинг дўстлари ва душманлари ўртасини ажратди.

Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам кимга Аллоҳнинг дўстларидан, деб гувоҳлик берган бўлсалар, у Раҳмоннинг дўстларидандир ва кимга Аллоҳнинг душмани деб гувоҳлик берган бўлсалар, у Аллоҳнинг душмани ва шайтоннинг дўстларидандир.

Ислом Нури

Аллоҳнинг дўстлари ва Шайтоннинг дўстлари

Дарҳақиқат, Аллоҳ таоло инсонлар ичида Ўзининг дўстлари борлигини, Шайтоннинг ҳам дўстлари борлигини Ўз китобида ва Расулининг суннатида баён қилиб, Раҳмоннинг дўстлари ва Шайтоннинг дўстлари ўртасини ажратди. Аллоҳ таоло айтди: «**Огоҳ бўлингизким, албатта Аллоҳнинг дўстларига (охиратда) бирон хавф-хатар йўқдир ва улар ғамгин бўлмайдилар. Иймон келтирган ва (Аллоҳдан) қўрқувчи бўлган зотлар учун ҳаёти дунёда ҳам, охиратда ҳам хушхабар бордир.** Аллоҳнинг сўzlари ўзгартирилмас. Мана шу (мазкур неъматларга эришиш) улуғ баҳтдир.» (Юнус: 62-64). Яна деди: «**Аллоҳ мўминларнинг дўстидир. Уларни қоронғу зулматлардан ёруғлик — нурга чиқаради. Кофирларнинг дўстлари эса шайтонлардир.** Улар кофирларни ёруғлик-нурдан қоронғу-зулматларга чиқарадилар. Ана ўшалар жаҳаннам эгалариdir ва унда абадий қолажаклар.» (Бақара: 257) Яна айтди: «**Эй мўминлар, яҳудийлар ва насронийларни дўст тутмангиз!** Уларнинг баъзилари баъзиларига дўстдирлар Сизлардан ким уларга дўст бўлса, у ўшалардандир. Албатта, Аллоҳ золим қавмни ҳидоят қилмас. Сиз — дилларида мараз бўлган кимсалар: «**Бизга бирон бало етишидан қўрқамиз**», деган ҳолларида кофирлар томонга шошаётганларини кўрасиз. Шояд Аллоҳ мусулмонларга ғалаба берса ёки Ўз хузуридан (бу мунофиқ кимсаларни шарманда қиладиган) бирон ишни келтириб, улар ичларида яширган нарсаларига надомат қилувчиларга айланиб қолсалар. Шунда мўминлар бир-бирларига: «**Жон-жаҳдлари билан Сизлар билан биргамиз**», деб қасам ичганлар шуларми?» — дейдилар. У мунофиқларнинг қилган амаллари беҳуда кетди ва ўзлари зиён

Ислом Нури

кўрувчиларга айланиб қолиши. Эй мўминлар, сизларнинг ичингиздан кимда-ким динидан қайтса, Аллоҳ бошқа бир қавмни келтирурки, Аллоҳ уларни яхши кўради, улар Аллоҳни яхши кўрадилар. Улар мўминларга ҳокисор, кофирларга эса қаттиққўл, бирон маломатгўйнинг маломатидан қўрқмай Аллоҳ йўлида курашадиган кишилардир. Бу Аллоҳнинг фазлу марҳамати бўлиб, Ўзи хоҳлаган кишиларга берур. Аллоҳ фазлу карами кенг, билувчиdir. Сизларнинг дўстингиз фақат Аллоҳ, Унинг пайғамбари ва тавозе қилган ҳолларида намозни тўкис адо этадиган, закотни адо этадиган мўминлардир. Кимки Аллоҳни, Унинг пайғамбарини ва мўминларни дўст тутса (нажот топгай), зеро фақат Аллоҳнинг гуруҳигина ғолиб бўлувчиdir.» (Моида: 51-56). Яна деди: «У жойда (Қиёмат кунида) ҳам салтанат Ҳақ таолоникидир. У энг яхши савоб - мукофот ато этувчи ва энг хайрли оқибатни берувчи зотdir.**» (Каҳф: 44).**

Аллоҳ таоло Шайтоннинг дўстларини зикр қилиб деди: «**(Эй мўмин бандам), ҳар қачон Қуръон қироат қилсанг, албатта малъун шайтондан Аллоҳ паноҳ беришини сўрагин!** Албатта, иймон келтирган ва ёлғиз Раббиларига таваккул қиладиган зотлар устида (шайтон) учун ҳеч қандай салтанат – ҳукмронлик йўқdir.» (Наҳл: 98-100). Яна деди: «**Иймон келтирганлар Аллоҳ йўлида жанг қиладилар, кофир кимсалар эса шайтон йўлида жанг қиладилар. Шайтоннинг дўстларига қарши жанг қилингиз!** Шубҳасиз, шайтоннинг макри заифdir.» (Нисо: 76). Яна деди: «**Эсланг, (эй Мухаммад – соллаллоҳу алайҳи ва саллам), фаришталарга Одам учун саломлашиш саждасини қилинг, дейишимиз билан саждага эгилдилар. Фақат иблис (сажда қилмади).** У жинлардан эди. Парвардигорининг амрига

**бўйсунишдан бош тортди. Энди сизлар (эй Одам болалари)
Мени қўйиб, уни (яъни, иблисни) ва зурриётларини дўст
тутасизларми?! Улар сизларга душман-ку! У (иблис) золим
кимсалар учун (Аллоҳнинг ўрнига ибодат қилинадиган)
нақадар ёмон «бадалдир». (Каҳф: 50). Яна: «Кимки Аллоҳни
қўйиб, шайтонни дўст тутса, у очиқдан-очиқ зиён қилибди.»
(Нисо: 119). Аллоҳ таоло деди: «Ундай зотларга айрим кимсалар:
«Курайш одамлари сизларга қарши (саноксиз лашкар)
тўплаган; қўрқингиз!» — деганларида бу гап уларнинг
иймонларини зиёда қилди ва: «Бизга ёлғиз Аллоҳнинг Ўзи
кифоя. У зот биз унга ишларимизни топширадиган энг яхши
вакилдир!» — дедилар. Бас, у юришдан бирон нохушлик етмай
Аллоҳнинг неъмат ва фазли билан қайтдилар. Улар Аллоҳнинг
ризолигини истадилар. Аллоҳ эса улуғ фазлу марҳамат
соҳибидир. Албатта ўша (сизларни власасага солмоқчи бўлган)
шайтоннинг ўзидир. У сизларни ўзининг дўстларидан
(кофирилардан) қўрқитмоқчи бўлади. Бас, агар мўмин
бўлсангизлар, улардан қўрқмангиз, мендан қўрқингиз!. (Оли
Имрон: 173-175). Яна деди: «Эй Одам болалари, шайтон Ота-
онангиз (Одам ва Ҳавво)нинг авратларини ўзларига қўрсатиш
(яъни уятли ахволга солиб қўйиш) учун либосларини ечиб,
жаннатдан чиқаргани каби сизларни ҳам тақво либосини ёки
авратни тўсадиган ҳиссий либосни тарк қилиш маъсиятини
сизларга чиройли қўрсатиб алдаб қўймасин! Чунки, у ва унинг
малайлари сизларни ўзингиз билмайдиган тарафдан кўриб
турадилар. Албатта Биз шайтонни иймонсиз кимсаларга дўст
қилиб қўйганмиз. Улар қачон бирон бузук иш қилсалар
(масалан, улар Каъбани яланғоч ҳолларида тавоф қилар
эдилар): «Ота-боболаримизни шундай ҳолда топганмиз. Буни**

бизга Аллоҳ буюрган, дейдилар. Айтинг (эй Мұхаммад – соллаллоҳу алайҳи ва саллам): «Аллоҳ ҳеч қачон бундай бузук ишларга буюрмайди. Аллоҳ шаънига (ўзингиз) билмайдиган нарсаларни айтаверасизларми?! Айтинг: «Раббим адолатга буюргандир. У ибодатни У учун холис қилишингизга умумий суратда ва хусусан масжидларда бўлганингизда холис қилишга буюрган. У зотга динингизни холис қилган ҳолда илтижо этингиз. Сизларни бошлаб яратган ҳолига қайтурсиз. (Яъни, аввал сизлардан йўқдан бор қилгани каби Киёмат Кунида яна ҳисоб-китоб учун қабрларингиздан чиқарур.) У бир гуруҳни ҳидоят қилди, бошқа бир гуруҳга эса йўлдан озиш ҳақ бўлди. Чунки, улар Аллоҳни қўйиб, шайтонга дўст тутиниб олганларда, яна ўзларини ҳидоят топувчилар, деб ҳисоблайдилар.» (Аъроф: 27-30). Яна деди: «Албатта, шайтонлар ўз дўстларини (яъни мушрикларни) сизлар билан жанжаллашишлари учун васвасага солурлар». (Анъом: 121).

Иброҳим Халил алайҳиссалом ўз отасига айтди: «Эй ота, ҳақиқатан мен сизга Раҳмон томонидан азоб етиб, (дўзахда) шайтонга дўст бўлиб қолишингиздан қўрқаман». (Марям: 45). Яна деди: «(Эй Мұхаммад – соллаллоҳу алайҳи ва саллам – эсланг: Аллоҳ) уларнинг барчаларини тўплайдиган Кунда: «Эй жинлар жамоаси, инсонлардан жуда кўпини (адаштирдингиз), дер». Шунда у жинларнинг инсонлардан бўлган дўстлари: «Парвардигоро, бизлар бир биримиздан фойдаландик ва Ўзинг биз учун белгилаб қўйган ажалимизга етиб келдик»...». (Анъом: 128). Яна деди: «Кимки Аллоҳни қўйиб, шайтонни дўст тутса, бас, у очикдан-очик зиён қилибди.» (Нисо: 119). Яна деди: «Аллоҳ мўминларнинг дўстидир. Уларни қоронғу зулматлардан ёруғлик – нурга чиқаради. Коғирларнинг дўстлари эса

шайтонлардир. Улар кофирларни ёруғлик-нурдан қоронғу-зулматларга чиқарадилар». (Бақара: 257). Яна деди: «**Эй мўминлар, Менинг душманим ва сизларнинг душманларингиз (бўлган мушриклар)ни дўст тутманглар!** Сизлар уларга дўстлик (ҳақида хат-хабар) юборурсизлар, ҳолбуки улар сизларга келган ҳақ (дин ва Қуръон)га кофир бўлгандирлар! Улар пайғамбарни ҳам сизларни ҳам Раббингиз бўлмиш Аллоҳга иймон келтирганларингиз сабабли (ўз диёrlарингиздан) ҳайдаб чиқармоқдалар-ку! Агар сизлар Менинг йўлимда жиход қилиш учун ва Менинг розилигимни истаб чиқсан бўлсангизлар (у ҳолда мушрик-кофир кимсаларни дўст тутманглар)! Сизлар уларга пинҳона дўстлик қилмоқдасизлар! Ҳолбуки, Мен сизлар яширган нарсани ҳам, ошкор қилган нарсани ҳам жуда яхши билувчиидирман! Сизлардан ким шу (иш)ни қилса, аниқки, у тўғри йўлдан озибди! (Эй мўминлар), агар улар (мушриклар) сизларга зафар топсалар душманларингиз бўлурлар ва сизларга қўл ва тилларини ёмонлик билан чўзадилар (яъни сизларни ўлдирадилар, ҳақоратлар қиласидилар). Улар сизларнинг яна кофир бўлишларингизни истайдилар. (Киёмат Кунида) сизларга қариндош-уруғларингиз ҳам, бола-чақаларингиз ҳам ҳаргиз фойда бермас! Киёмат Кунида (Аллоҳ) ўрталарингизни ажратиб қўюр, (Бас, нечун ўша уруғ-авлодингизни химоя қилиш учун Аллоҳга гуноҳкор бўлмоқдасизлар?!) Аллоҳ қилаётган амалларингизни кўриб турувчиидир. Сизлар учун Иброҳим ва у билан бирга бўлган кишиларда (уларнинг кофирларга қилган муносабатларида) гўзал намуна бордир. Эслангиз, улар ўз қавмларига: «Дарҳақиқат, бизлар сизлардан ва сизлар Аллоҳни қўйиб ибодат қилаётган бутларингиздан безормиз. Бизлар

Ислом Нури

**сизлар (ишониб, ибодат қилаётган бут-санамлар)ни инкор
этдик. Токи сизлар ёлғиз Аллоҳга иймон келтиргунларингизча
сизлар билан бизнинг ўртамиизда адоват ва ёмон кўриш
зоҳирдир», дедилар. Фақат Иброҳим ўз(ининг кофир бўлган)
отасига: «Албатта мен (Аллоҳдан) сиз учун мағфират сўрайман,
(лекин) сизга Аллоҳ томонидан бўладиган бирон нарсани
(азобни қайтаришга) молик эмасман», (деган сўзларигина
сизларга намуна бўлмасин)? Парвардигоро, бизларни бу кофир
бўлган кимсаларга мафтун-алданувчи қилиб қўймагин,
бизларни(нг гуноҳларимизни) мағфират қилгин. Парвардигоро,
албатта Сен Ўзинг қудрат ва ҳикмат соҳибидирсан». (Мумтаҳана:
1-5).**

(Давоми бор)